

<p>כנה"ג תקינו היכא רמיזא אמר רב שמן בר אבא א"ר יוחנן אמר קרא (אסתר ט, לא) לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם זמנים הרבה תקנו להם האי מיבעיא ליה לגופיה א"כ לימא קרא זמן מאי זמניהם זמנים טובא ואכתי מיבעי ליה זמנו של זה לא כזמנו של זה</p>	<p>מגילה ב:א</p>
<p>כדאמר רב שמואל בר יצחק י"ג זמן קהילה לכל היא ולא צריך לרבווי הכא נמי י"ג זמן קהילה לכל היא ולא צריך לרבווי ואימא שיתסר ושיבסר (אסתר ט, כז) ולא יעבור כתיב</p>	<p>מגילה ב:א</p>
<p>כתיב ור' שמואל בר נחמני אמר קרא (אסתר ט, כב) כימים אשר נחו בהם היהודים ימים כימים לרבות י"א וי"ב</p>	<p>מגילה ב:א</p>
<p>כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר וכו': מנהגי מילי אמר רבא דאמר קרא (אסתר ט, יט) על כן היהודים הפרזים היושבים בערי הפרזות וגו' מדפרזים בארבעה עשר מוקפין בחמשה עשר ואימא פרזים בארבעה עשר מוקפין כלל כלל לא ולא ישראל נינהו</p>	<p>מגילה ב:ב</p>
<p>ועוד מהודו ועד כוש כתיב ואימא פרזים בארביסר מוקפין בארביסר ובחמיסר דכתיב (אסתר ט, כא) להיות עושים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר [בן] בכל שנה אי הוה כתב את יום ארבעה עשר וחמשה עשר כדקאמרת השתא דכתיב את יום ארבעה עשר ואת יום חמשה עשר אתא את ופסיק הני בארבעה עשר והני בחמשה עשר</p>	<p>מגילה ב:ב</p>
<p>אמר רבא ואמרי לה כדי שאני שושן הואיל ונעשה בה נס בשלמא לתנא דידן היינו דכתיב (אסתר ט, כח) מדינה ומדינה ועיר ועיר מדינה ומדינה לחלק בין מוקפין חומה מימות יהושע בן נון למוקפת חומה מימות אחשוורוש עיר ועיר נמי לחלק בין שושן לשאר עיירות</p>	<p>מגילה ב:ב</p>
<p>איתימא רבי חייה בר אבא מנצפ"ך צופים אמרום ותסברא והכתיב (ויקרא כז, לד) אלה המצות שאין נביא רשאי לחדש דבר מעתה</p>	<p>מגילה ב:ב</p>
<p>אמר רב חננאל אמר רב מאי דכתיב (נחמיה ח, ה) ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא ויקראו בספר תורת האלהים זה מקרא מפורש זה תרגום ושום שכל אלו הפסוקין ויבינו במקרא אלו פיסקי טעמים ואמרי לה אלו המסורת שכחום וחזרו ויסדום</p>	<p>מגילה ג:א</p>
<p>מאי שנא דאורייתא דלא אזדעזעה ואדנביאי אזדעזעה דאורייתא מיפרשא מלתא דנביאי איכא מילי דמיפרשן ואיכא מילי דמסתמן דכתיב (זכריה יב, יא) ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרימון בבקעת מגידון</p>	<p>מגילה ג:א</p>
<p>מדתניא מבטלין תלמוד תורה להוצאת מת ולהכנסת כלה עבודה ומת מצוה מת מצוה עדיף (במדבר ו, ז) מולאחותו דתניא ולאחותו מה ת"ל הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול יטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאינו מיטמא לאחותו כך אינו מיטמא למת מצוה ת"ל ולאחותו לאחותו הוא דאינו מיטמא אבל מיטמא למת מצוה</p>	<p>מגילה ג:ב</p>
<p>א"ר ירמיה שיושבת בנחל וא"ר יהושע בן לוי כרך שישב ולבסוף הוקף נדון ככפר מ"ט דכתיב (ויקרא כה, כט) ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומה שהוקף ולבסוף ישב ולא שישב ולבסוף הוקף</p>	<p>מגילה ג:ב</p>
<p>והא תניא רבי אליעזר בר יוסי אומר (ויקרא כה, ל) אשר לוא חומה אף על פי שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן אלא מאי חרב שחרב מעשרה בטלנין ואמר ריב"ל</p>	<p>מגילה ג:ב</p>
<p>חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר (תהלים כב, ג) אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי</p>	<p>מגילה ד:א</p>
<p>אמר עולא ביראה חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר (תהלים ל, יג) למען יזמרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך</p>	<p>מגילה ד:א</p>
<p>תנא עשרה בטלנין שבבית הכנסת באלו אמרו מקדימין ולא מאחרין: מ"ט אמר רבי אבא אמר שמואל אמר קרא ולא יעבור ואמר רבי אבא אמר שמואל מנין שאין מונין ימים לשנים שנא' (שמות יב, ב) לחדשי השנה חדשים אתה מונה לשנים ואי אתה מונה ימים לשנים</p>	<p>מגילה ה:א</p>
<p>ורבנן דקיסרי משום ר' אבא אמרו מנין שאין מחשבין שעות לחדשים שנא' (במדבר יא, כ) עד חדש ימים ימים אתה מחשב לחדשים ואי אתה מחשב שעות לחדשים</p>	<p>מגילה ה:א</p>
<p>אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא רבי נטע נטיעה בפורים ורחץ בקרונה של צפורי בשבעה עשר בתמוז ובקש לעקור תשעה באב ולא הודו לו אמר לפניו רבי אבא בר זבדא רבי לא כך היה מעשה אלא תשעה באב שחל להיות בשבת הוה ודחינוהו לאחר השבת ואמר רבי הואיל ונדחה ידחה ולא הודו חכמים קרי עליה (קהלת ד, ט) טובים השנים מן האחד</p>	<p>מגילה ה:ב</p>
<p>דרבא אמר אפי' תימא ביומיה הספד ותענית קבילו עלייהו מלאכה לא קבילו עלייהו דמעיקרא כתיב (אסתר ט, ט) שמחה ומשתה ויום טוב ולבסוף כתיב שם, כב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ואילו יום טוב לא כתיב</p>	<p>מגילה ה:ב</p>
<p>והכתיב (יהושע יט, לה) וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת וקיימא לן רקת זו טבריא היינו דמספקא ליה משום דחד גיסא שורא דימא הוה אי הכי אמאי מספקא ליה ודאי לאו חומה היא דתניא (ויקרא כה, ל) אשר לו חומה ולא שור איגר סביב פרט לטבריא שימה חומתה לענין בתי ערי חומה לא מספקא ליה כי קא מספקא ליה לענין מקרא מגילה</p>	<p>מגילה ה:ב</p>
<p>וזבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר (שופטים ה, יח) זבולון עם חרף נפשו למות מה טעם משום דנפתלי על מרומי שדה אמר זבולון לפני הקב"ה רבונו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות לאחיי נתת להם ארצות ולי נתת ימים ונהרות</p>	<p>מגילה ו:א</p>
<p>אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלזון שנאמר (דברים לג, יט) עמים הר יקראו ושפוני טמוני חול</p>	<p>מגילה ו:א</p>
<p>תני רב יוסף שפוני זה חלזון טמוני זה טרית חול זה זכוכית לבנה אמר לפניו רבונו של עולם מי מודיעני אמר לו (דברים לג, יט) שם יזבחו זבחי צדק</p>	<p>מגילה ו:א</p>
<p>והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישראל והויא כמבי כובי עד אקרא דתולבקני עשרין ותרתין פרסי אורכא ופותיא שיתא פרסי אפ"ה שדות וכרמים עדיפא ליה דיקא נמי דכתיב (שופטים ה, יח) ונפתלי על מרומי שדה ש"מ אמר רבי אבהו (צפניה ב, ד) ועקרון תעקר זה קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל שיר</p>	<p>מגילה ו:א</p>

מגילה זא:	אמר רבי יוסי בר חנינא מאי דכתיב (זכריה ט, ז) והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שיניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית במיא שלהן ושקוציו מבין שיניו זה בית גליא שלהן ונשאר גם הוא לאלהינו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום (זכריה ט, ז) והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוסי אלו תראטריות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים
מגילה זב:	ולא עוד אלא שדרכיו מצליחין שנא' (תהלים י, ה) יחילו דרכיו בכל עת ולא עוד אלא שזוכה בדין שנאמר מרום משפטיך מנגדו ולא עוד אלא שרואה בשונאיו שנאמר כל צורריו יפיח בהם
מגילה זב:	האמר ר' יוחנן משום ר' ש בן יוחי מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה שנא' (משלי כח, ד) עוזבי תורה יהללו רשע ושומרי תורה יתגרו במם
מגילה זב:	אמר רב הונא מאי דכתיב (חבקוק א, יג) למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו צדיק ממנו בולע צדיק גמור אינו בולע ואי בעית אימא שעה משחקת לו שאני
מגילה זא:	עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה (שמות יז, יד) כתב זאת זכרון בספר כתב זאת מה שכתוב כאן ובמשנה תורה זכרון מה שכתוב בנביאים בספר מה שכתוב במגלה כתב זאת מה שכתוב כאן זכרון מה שכתוב בתורה בספר מה שכתוב בנביאים דברי רבי יהושע
מגילה זא:	ר' אליעזר אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר (אסתר ב, טו) ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל רואיה ר"מ אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר (אסתר ב, כב) ויודע הדבר למרדכי רבי יוסי בן דורמסקית אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר (אסתר ט, י) ובזזה לא שלחו את ידם רב יוסף אמר מהכא (אסתר ט, כח) וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים רב נחמן בר יצחק אומר מהכא וזכרם לא יסוף מזרעם
מגילה זב:	אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד: גמ' הא לענין מכשירי אוכל נפש זה וזה שוין מתניתין דלא כרבי יהודה דתניא אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש רבי יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש מ"ט דת"ק אמר קרא (שמות יב, טז) הוא ולא מכשירי ור' יהודה (אמר) לכם לכם לכל צורכיכם ואידך נמי הכתיב לכם לכם ולא לעובדי ככבים לכם ולא לכלבים
מגילה זב:	כל חייבי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתן שנאמר (דברים כה, ג) ונקלה אחיך לעיניך כיון שלקה הרי הוא כאחיך דברי רבי חנניה בן גמליאל
מגילה חא:	איזו היא נדבה האומר הרי זו עולה ומה בין נדרים לנדבות נדרים מתו או נגנבו או אבדו חייב באחריותן נדבות מתו או נגנבו או אבדו אינו חייב באחריותן מנהני מילי דתנו רבנן (ויקרא א, ז) ונרצה לו לכפר עליו ר' שמעון אומר את שעליו חייב באחריותו ואת שאינו עליו אינו חייב באחריותו
מגילה חא:	ס"ד דתניא (ויקרא טז, יח) וכפר עליו הכהן לפני ה' מזובו מקצת זבין מביאין קרבן ומקצת זבין אין מביאין קרבן הא כיצד ראה שלש מביא שתיים אינו מביא או אינו אלא ראה ב' מביא ראה שלש אינו מביא אמרת עד שלא ראה שלש ראה שתיים
מגילה חא:	הוה אמינא כי קושיין קמשמע לן מזובו ואי מזובו לא ידענא כמה ראיות קמשמע לן דרבי סימאי והשתא דאמרת מזובו לדרשא (ויקרא טז, יג) וכי יטהר הזב מזובו מאי דרשת ביה ההוא מיבעי ליה לכדתניא וכי יטהר הזב לכשיפסוק מזובו [מזובו] ולא מזובו ונגעו מזובו וספר לימד על זב בעל שתי ראיות שטעון ספירת שבעה והלא דין הוא אם מטמא משכב ומושב לא יהא טעון ספירת שבעה
מגילה חב:	הא לענין שילוח [וטומאה] זה וזה שוין מנהני מילי דתני רב שמואל בר יצחק קמיה דרב הונא (ויקרא יג, ו) וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר טהור מפריעה ופרימה דמעיקרא א"ל רבא אלא מעתה גבי זב דכתיב (ויקרא טו, ה) וכבס בגדיו וטהר התם מאי וטהר מעיקרא איכא אלא טהור השתא מלטמא כלי חרס בהיסט אע"ג דהדר חזי לא מטמא למפרע ה"נ טהור
מגילה חב:	אמר רבא מהכא (ויקרא יג, מה) והצרוע אשר בו הנגע מי שצרעתו תלויה בגופו יצא זה שאין צרעתו תלויה בגופו אלא בימים אמר ליה אביי אלא מעתה (ויקרא יג, מו) כל ימי אשר הנגע בו יטמא מי שצרעתו תלויה בגופו הוא דטעון שילוח ושאין צרעתו תלויה בגופו אין טעון שילוח וכי תימא הכי נמי והא קתני אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה
מגילה חב:	מ"ט לא דקתני אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים אמר אביי אמר קרא (ויקרא יד, ג) ויצא הכהן אל מחוץ למחנה והנה נרפא נגע הצרעת מי שצרעתו תלויה ברפואות יצא זה שאין צרעתו תלויה ברפואות אלא בימים
מגילה טא:	מאי איריא מקרא שכתבו תרגום ותרגום שכתבו מקרא אפילו מקרא שכתבו מקרא ותרגום שכתבו תרגום נמי דהא קתני עד שיכתבנו אשורית על הספר בדיו אלא לא קשיא הא רבנן הא רשב"ג אי רשב"ג הא איכא יונית אלא לא קשיא כאן בספרים כאן בתפלין ומזוזות תפלין ומזוזות מ"ט משום דכתיב בהו (דברים ו, ו) והיו בהוייתן יהו מאי תרגום שכתבו מקרא איכא
מגילה טא:	בשלמא תורה איכא (בראשית לא, מז) יגר שהדותא אלא הכא מאי תרגום איכא אלא לא קשיא כאן במגילה כאן בספרים מגילה מ"ט דכתיב בה ככתבם וכלשונם מאי תרגום שכתבו מקרא איכא אמר רב פפא (אסתר א, כ) ונשמע פתגם המלך
מגילה טא:	רב נחמן בר יצחק אמר (אסתר א, כ) וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן רב אשי אמר כי תניא ההיא בשאר ספרים ורבי יהודה היא דתניא תפלין ומזוזות אין נכתבין אלא אשורית ורבותינו התירו יונית והכתיב והיו אלא אימא ספרים נכתבים בכל לשון ורבותינו התירו יונית התירו מכלל דתנא קמא אסר אלא אימא רבותינו לא התירו שיכתבו אלא יונית
מגילה טא:	(בראשית א, א) אעשה אדם בצלם ובדמות (בראשית א, כו) ויכל ביום הששי וישבות ביום השביעי (בראשית ה, ב) זכר ונקבה בראו ולא כתבו בראם
מגילה טא:	(בראשית יא, ז) הבה ארדה ואבלה שם שפתם (בראשית יח, יב) ותצחק שרה בקרוביה (בראשית מט, ו) כי באפם הרגו שור וברצונם עקרו אבוס
מגילה טא:	(שמות ד, כ) ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכיבם על נושא בני אדם (שמות יב, מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים ובשאר ארצות ארבע מאות שנה (שמות כד, ה) וישלח את זאטוטי בני ישראל (שמות כד, יא) ואל זאטוטי בני ישראל לא שלח ידו
מגילה טב:	(במדבר טז, טו) לא חמור אחד מהם נשאתי (דברים ז, יט) אשר חלק ה' אלהיך אתם להאיר לכל העמים (דברים יז, ג) וילך ויעבוד אלהים אחרים אשר לא צויתו לעובדם
מגילה טב:	(ויקרא יא, ו) את הארנבת מפני שאשתו של תלמי ארנבת שמה שלא יאמר שחקו בי היהודים והטילו שם אשתי בתורה
מגילה טב:	רשב"ג אומר אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית: א"ר אבהו א"ר יוחנן הלכה כרשב"ג וא"ר יוחנן מ"ט דרשב"ג אמר קרא (בראשית ט, כז) יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם דבריו של יפת יהיו באהלי שם
מגילה טב:	הא לענין פר יום כפורים ועשירית האיפה זה וזה שוין מתניתין דלא כר"מ דאי ר"מ [הא תניא] מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות דברי ר"מ וחכ"א אינו מביא מ"ט דר"מ דתניא (ויקרא ד, ג) משיח אין לי אלא משוח בשמן המשחה

<p>אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי וכי אלו בלבד היו והלא כבר נאמר (דברים ג, ד) ששים עיר כל חבל ארגוב וכתוב (דברים ג, ה) כל אלה ערים בצורות חומה גבוהה אלא למה מנו חכמים את אלו שכשעלו בני הגולה מצאו אלו וקידשום קידשום דתינא ר' אלעזר בר' יוסי אמר (ויקרא כה, ל) אשר לוא חומה אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן</p>	<p>מגילה יא: מגילה יב:</p>
<p>אמר רבי יונתן כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים מנלן מתמר דכתיב (בראשית לח, טו) ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה משום דכסתה פניה ויחשבה לזונה אלא משום דכסתה פניה בבית חמיה ולא הוה ידע לה זכתה ויצאו ממנה מלכים ונביאים מלכים</p>	<p>מגילה יב:</p>
<p>דא"ר לוי מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים היו וכתוב (ישעיהו א, א) חזון ישעיהו בן אמוץ</p>	<p>מגילה יב:</p>
<p>(ישעיהו נה, יג) תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס תחת הנעצוץ תחת המן הרשע שעשה עצמו ע"ז דכתיב (ישעיהו ז, יט) ובכל הנעצוצים ובכל הנהלולים יעלה ברוש זה מרדכי שנקרא ראש לכל הבשמים שנאמר (שמות ל, כג) ואתה קח לך בשמים ראש מר דרוור ומתרגמינן מרי דכי</p>	<p>מגילה יב:</p>
<p>תחת הסרפד תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה' דכתיב (שיר השירים ג, ז) רפידתו זהב יעלה הדס זו אסתר הצדקת שנקראת הדסה שנאמר (אסתר ב, ז) ויהי אומן את הדסה והיה לה' לשם זו מקרא מגילה לאות עולם לא יכרת אלו ימי פורים</p>	<p>מגילה יב:</p>
<p>וא"ר יוחנן מפני מה לא נאמר כי טוב בהודאה זו לפי שאין הקב"ה שמח במפלתן של רשעים ואמר רבי יוחנן מאי דכתיב (שמות יד, כ) ולא קרב זה אל זה כל הלילה בקשו מלאכי השרת לומר שירה אמר הקב"ה מעשה ידי טובעין בים ואתם אומרים שירה (קהלת ב, כו) לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה זה מרדכי הצדיק ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס זה המן לתת לטוב לפני האלהים זה מרדכי ואסתר דכתיב ותשם אסתר את מרדכי על בית המן</p>	<p>מגילה יב:</p>
<p>(תהלים צח, ג) זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו אימתי ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו בימי מרדכי ואסתר</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>(משלי כה, טו) ארי נוהם ודוב שוקק מושל רשע על עם דל ארי נוהם זה נבוכדנצר הרשע דכתיב ביה (ירמיהו ד, ז) עלה אריה מסובכו</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>ואין מך אלא עני שנאמר (ויקרא כז, ח) ואם מך הוא מערכך</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>ואין מקרה אלא הקב"ה שנאמר (תהלים קד, ג) המקרה במים עליותו</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>רב נחמן בר יצחק פתח לה פתחא להא פרשתא מהכא (תהלים כז, א) שיר המעלות לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם אדם ולא מלך</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>ושמואל אמר (ויקרא כו, מד) לא מאסתים ולא געלתים לכלותם לא מאסתים בימי יוונים ולא געלתים בימי נבוכדנצר לכלותם בימי המן להפר בריתי אתם בימי פרסיים כי אני ה' אלהיהם בימי גוג ומגוג</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>ורבי חנינא אמר שהכל נעשו רשין בימיו שנאמר (אסתר י, א) וישם המלך אחשורוש מס הוא אחשורוש הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו (בראשית לו, מג) הוא עשו הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו (במדבר כו, ט) הוא דתן ואבירם הן ברשען מתחילתן ועד סופן</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>(דברי הימים א א, כז) אברם הוא אברהם הוא בצדקו מתחילתו ועד סופו (שמות ו, כו) הוא אהרן ומשה הן בצדקן מתחילתן ועד סופן (שמואל א יז, יד) ודוד הוא הקטן הוא בקטנותו מתחילתו עד סופו כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בתורה כך במלכותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>שלשה מלכו בכיפה ואלו הן אחאב ואחשורוש ונבוכדנצר אחאב דכתיב (מלכים א יח, ז) חי ה' אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדוני שם לבקשך וגו' ואי לא דהוה מליך עלייהו היכי מצי משבע להו נבוכדנצר דכתיב (ירמיהו כז, ח) והיה הגוי והממלכה אשר לא יתן את צוארו בעול מלך בבל אחשורוש הא דאמר</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>והיינו דכתיב (עזרא א, ב) כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם דרש רב נחמן בר רב חסדא מאי דכתיב (ישעיהו מה, א) כה אמר ה' למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו וכי כורש משיח היה אלא א"ל הקב"ה למשיח קובל אני לך על כורש אני אמרתי הוא יבנה ביתי ויקבץ גליותי והוא אמר (עזרא א, ג) מי בכם מכל עמו ויעל</p>	<p>מגילה יב: מגילה יב:</p>
<p>ויהי אומן את הדסה קרי לה הדסה וקרי לה אסתר תניא ר"מ אומר אסתר שמה ולמה נקרא שמה הדסה על שם הצדיקים שנקראו הדסים וכן הוא אומר (זכריה א, ח) והוא עומד בין ההדסים</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>אמר רב אחא עיברתה מת אביה ילדתה מתה אמה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת תנא משום ר"מ אל תקרי לבת אלא לבית וכן הוא אומר (שמואל ב יב, ג) ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת משום דבחיקו תשכב הוות ליה (לבת) אלא (לבית) הכי נמי לבית</p>	<p>מגילה יא: מגילה יא:</p>
<p>(בראשית כט, כה) ויהי בבקר והנה היא לאה מכלל דעד השתא לאו לאה היא אלא מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה לא הוה ידע עד השתא לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול</p>	<p>מגילה יג: מגילה יג:</p>
<p>כשהקב"ה פוסק גדולה לאדם פוסק לבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות שנאמר (איוב לו, ז) ויושיבם לנצח ויגבהו</p>	<p>מגילה יג: מגילה יג:</p>

	אם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר (איוב לו, ח) ואם אסורים בזקים	מגילה יג:ב
	ואת מאמר מרדכי אסתר עושה אמר רבי ירמיה שהיתה מראה דם נדה לחכמים כאשר היתה באמנה אתו אמר רבה בר לימא (משמיה דרב) שהיתה עומדת מחיקו של אחשורוש וטובלת ויושבת בחיקו של מרדכי	מגילה יג:ב
	בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בגתן ותרש אמר ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן הקציף הקב"ה אדון על עבדיו לעשות רצון צדיק ומנו יוסף שנאמר (בראשית מא, יב) ושם אתנו נער עברי וגו' עבדים על אדוניהן לעשות נס לצדיק	מגילה יג:ב
	דאמר ר"ל אין הקב"ה מכה את ישראל אא"כ בורא להם רפואה תחילה שנאמר (הושע ז, א) כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים	מגילה יג:ב
	אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף וגו' אמר ריש לקיש גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל לפיכך הקדים שקליהן לשקליו והיינו דתנן באחד באדר משמיעין על השקלים	מגילה יג:ב
	ולמה נקרא שמה יסכה שסכתה ברוח הקדש שנאמר (בראשית כא, יב) כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה	מגילה יד:א
	מרים דכתיב (שמות טו, ב) ותקח מרים הנביאה אחות אהרן ולא אחות משה	מגילה יד:א
	שמות ב, ד) ותתצב אחותו מרחוק לדעה לדעת מה יהא בסוף נבואתה	מגילה יד:א
	דבורה דכתיב (שופטים ד, ד) ודבורה אשה נביאה אשת לפידות מאי אשת לפידות שהיתה עושה פתילות למקדש	מגילה יד:א
	שופטים ד, ה) והיא יושבת תחת תומר מאי שנא תחת תומר אמר ר' שמעון בן אבשלום משום יחוד דבר אחר מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים	מגילה יד:א
	חנה דכתיב (שמואל א ב, א) ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה' רמה קרני בה' רמה קרני ולא רמה פכי דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא שנמשחו בפך לא נמשכה מלכותן	מגילה יד:א
	שמואל א ב, ב) אין קדוש כה' כי אין בלתך אמר רב יהודה בר מנשיא אל תקרי בלתך אלא לבלותך	מגילה יד:א
	שמואל א ב, ב) ואין צור כאלהינו אין צייר כאלהינו אדם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים אבל הקב"ה צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים	מגילה יד:א
	אביגיל דכתיב (שמואל א כה, כ) והיה היא רוכבת על החמור ויורדת בסתר ההר מן ההר מיבעי ליה אמר רבה בר שמואל על עסקי דם הבא מן הסתרים נטלה דם והראתה לו אמר לה וכי מראין דם בלילה אמרה לו וכי דנין דיני נפשות בלילה	מגילה יד:א
	שמואל א כה, לג) ברוך טעמך וברוכה את אשר כליתני [היום הזה] מבא בדמים דמים תרתי משמע אלא מלמד שגילתה את שוקה והלך לאורה ג' פרסאות אמר לה השמיעי לי אמרה לו (שמואל א כה, לא) לא תהיה זאת לך לפוקה זאת מכלל דאיכא אחריתי ומאי ניהו מעשה דבת שבע ומסקנא הכי הואי (שמואל א כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים	מגילה יד:ב
	ירמיהו מא, א) ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע בידוע שהוא רשע בן רשע אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משנה למלך	מגילה טו:א
	אמר רב התך זה דניאל ולמה נקרא שמו התך שחתכוהו מגדולתו ושמואל אמר שכל דברי מלכות נחתכין על פיו לדעת מה זה ועל מה זה אמר רבי יצחק שלחה לו שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה דכתיב בהן (שמות לב, טו) מזה ומזה הם כתובים	מגילה טו:א
	עד אשר לא כדת אמר רבי אבא שלא כדת היה שבכל יום ויום עד עכשיו באונס ועכשיו ברצון וכאשר אבדתי אבדתי כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך ויעבור מרדכי אמר רב שהעביר יום ראשון של פסח בתענית	מגילה טו:א
	אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה (בראשית כ, טז) הנה הוא לך כסות עינים ונתקיים בזרעה (בראשית כז, א) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו	מגילה טו:א
	עתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק שנאמר (ישעיהו כח, ה) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי	מגילה טו:ב
	א"ר לוי כיון שהגיעה לבית הצלמים נסתלקה הימנה שכינה אמרה (תהלים כב, ב) אלי אלי למה עזבתני שמא אתה דן על שוגג כמזיד ועל אונס כרצון או שמא על שקראתיי כלב שנאמר (תהלים כב, כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חזרה וקראתו אריה שנאמר (תהלים כב, כב) הושיעני מפי אריה	מגילה טו:ב
	יבא המלך והמן אל המשתה ת"ר מה ראתה אסתר שזימנה את המן ר"א אומר פחים טמנה לו שנאמר (תהלים סט, כג) יהי שלחנם לפנייהם לפח ר' יהושע אומר מבית אביה למדה שנאמר (משלי כה, כא) אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו' ר"מ אומר כדי שלא יטול עצה וימרוד ר' יהודה אומר כדי שלא יכירו בה שהיא יהודית	מגילה טו:ב

	<p>שמואל א ב, ה שבעים בלחם נשכרו אל תקרי שבעים אלא שבעים ורמי בר אבא אמר כולן מאתים ושמונה הוו שנאמר ורוב בניו ורוב בגימטריא מאתן וארביסר הוו אמר רב נחמן בר יצחק ורב כתיב בלילה ההוא נדה שנת המלך אמר רבי תנחום נדה שנת מלכו של עולם</p>	<p>מגילה טו:ב</p>
	<p>מה כתב שלמטה שלזכותן של ישראל אינו נמחק כתב שלמעלה לא כל שכן אסתר ו, ג לא נעשה עמו דבר אמר רבא לא מפני שאוהבין את מרדכי אלא מפני ששונאים את המן אסתר ו, ד הכין לו תנא לו הכין ועשה כן למרדכי אמר ליה מנו מרדכי אמר ליה אסתר ו, ז היהודי אמר ליה טובא מרדכי איכא ביהודאי אמר ליה אסתר ו, י היושב בשער המלך אמר ליה סגי ליה בחד דיסקרתא אי נמי בחד נהרא אמר ליה הא נמי הב ליה אל תפל דבר מכל אשר דברת</p>	<p>מגילה טז:א</p>
	<p>אמר ליה לא כתיב לכו משלי כד, יז בנפל אויבך אל תשמח אמר ליה הני מילי בישראל אבל בדידכו כתיב דברים לג, כט ואתה על במותימו תדרוך אסתר ו, ט ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו</p>	<p>מגילה טז:א</p>
	<p>אסתר ו, יג כי נפל תפול לפני דרש ר' יהודה בר אלעאי שתי נפילות הללו למה אמרו לו אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים כשהן יורדין יורדין עד עפר וכשהן עולין עולין עד לכוכבים</p>	<p>מגילה טז:א</p>
	<p>בראשית מה, כב לכלם נתן לאיש חליפות שמלות ולבנימן נתן חמש חליפות אפשר דבר שנצטער בו אותו צדיק יכשל בו דאמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב בשביל משקל שני סלעים מילת שהוסיף יעקב ליוסף משאר אחיו נתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים</p>	<p>מגילה טז:א</p>
	<p>אמר רבי בנימן בר יפת רמז רמז לו שעתיד בן לצאת ממנו שיצא מלפני המלך בחמשה לבושי מלכות שנאמר ומרדכי יצא בלבוש מלכות תכלת וגו' בראשית מה, יד ויפול על צוארי בנימן אחיו כמה צוארין הוו ליה לבנימין אמר רבי אלעזר בכה על שני מקדשים שעתידין להיות בחלקו של בנימין ועתידין ליחרב ובנימין בכה על צואריו בכה על משכן שילה שעתיד להיות בחלקו של יוסף ועתידין ליחרב</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>בראשית מה, יב והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין אמר רבי אלעזר אמר להם כשם שאין בלבי על בנימין אחי שלא היה במכירתו כך אין בלבי עליכם כי פי המדבר אליכם כפי כן לבי</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>בראשית מה, כג ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים מאי מטוב מצרים אמר ר' בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר שלח לו יין [ישן] שדעת זקנים נוחה הימנו</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>בראשית נ, כא וינחם אותם וידבר על לבם אמר רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר מלמד שאמר להם דברים שמתקבלין על הלב ומה עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד נר אחד היאך יכול לכבות עשרה נרות</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר אמר רב יהודה אורה זו תורה וכן הוא אומר משלי ו, כג כי נר מצוה ותורה אור</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>דברים טז, יד ושמחת בחגך ששון זו מילה וכן הוא אומר תהלים קיט, קסב שש אנכי על אמרתך ויקר אלו תפלין</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>ויקר אלו תפלין וכן הוא אומר דברים כח, ז וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו לרוב אחיו ולא לכל אחיו מלמד שפירשו ממנו מקצת סנהדרין</p>	<p>מגילה טז:ב</p>
	<p>וכן בהלל וכן בקריאת שמע ובתפלה הלל מנלן רבה אמר דכתיב תהלים קיג, ג ממזרח שמש עד מבואו רב יוסף אמר תהלים קיח, כד זה היום עשה ה' רב אויא אמר תהלים קיג, ב יהי שם ה' מבורך ורב נחמן בר יצחק ואיתימא ר' אחא בר יעקב אמר מהכא תהלים קיג, ב מעתה ועד עולם</p>	<p>מגילה יז:א</p>
	<p>ת"ר מנין שאומרים אבות שנאמר תהלים כט, א הבו לה' בני אלים</p>	<p>מגילה יז:ב</p>
	<p>ומנין שאומרים גבורות שנאמר תהלים כט, א הבו לה' כבוד ועוז</p>	<p>מגילה יז:ב</p>
	<p>הושע ג, ה אחר ישו בו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם</p>	<p>מגילה יז:ב</p>
	<p>ומנין שאומרים קדושות שנאמר תהלים כט, ב הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש</p>	<p>מגילה יז:ב</p>
	<p>ומה ראו לומר תשובה אחר בינה דכתיב ישעיהו ו, ז ולבבו יבין ושב ורפא לו אי הכי לימא רפואה בתרה דתשובה</p>	<p>מגילה יז:ב</p>
	<p>לא ס"ד דכתיב ישעיהו נה, ז וישו בו אל ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ומאי חזית דסמכת אהא סמוך אהא כתב קרא אחרינא תהלים קג, ג הסולח לכל עוונתי הרופא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה היא והכתיב ושב ורפא לו ההוא לאו רפואה דתחלואים היא אלא רפואה דסליחה היא</p>	<p>מגילה יז:ב</p>
	<p>ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית אמר רבי אלכסנדר כנגד מפקיעי שערים דכתיב תהלים י, טו שבור זרוע רשע ודוד כי אמרה בתשיעית אמרה</p>	<p>מגילה יז:ב</p>

ומה ראו לומר קיבוץ גליות לאחר ברכת השנים דכתיב (יחזקאל לו, ח) ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא	מגילה י:ב
וכיון שנתקבצו גליות נעשה דין ברשעים שנאמר (ישעיהו א, כה) ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבור סיגין וכתיב (ישעיהו א, כו) ואשיבה שופטיך כבראשונה וכיון שנעשה דין מן הרשעים כלו הפושעים וכולל זדים עמהם שנאמר (ישעיהו א, כח) ושבר פושעים וחטאים יחדיו	מגילה י:ב
וכיון שכלו הפושעים מתרוממת קרן צדיקים דכתיב (תהלים עה, יא) וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק	מגילה י:ב
והיכן מתרוממת קרנם בירושלים שנאמר (תהלים ככב, ו) שאלו שלום ירושלם ישליו אוהביך	מגילה י:ב
וכיון שנבנית ירושלים בא דוד שנאמר (הושע ג, ה) אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם	מגילה י:ב
וכיון שבא דוד באתה תפלה שנאמר (ישעיהו נ, ז) והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלת	מגילה י:ח:א
כיון שבאת עבודה באתה תודה שנאמר (תהלים נ, כג) זובח תודה יכבדני	מגילה י:ח:א
ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה דכתיב (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים	מגילה י:ח:א
ומה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים דכתיב (במדבר ו, כז) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם ברכה דהקב"ה שלום שנאמר (תהלים כט, יא) השם יברך את עמו בשלום	מגילה י:ח:א
מאי דכתיב (תהלים קו, ב) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו למי נאה למלל גבורות ה' למי שיכול להשמיע כל תהלתו	מגילה י:ח:א
וממאי דהאי זכירה קריאה היא דלמא עיון בעלמא לא סלקא דעתך דכתיב (דברים כה, יז) זכור יכול בלב כשהוא אומר לא תשכח הרי שכחת הלב אמור הא מה אני מקיים זכור בפה	מגילה י:ח:א
א"ר אלעזר מנין שקראו הקב"ה ליעקב אל שנאמר (בראשית לג, כ) ויקרא לו אל אלהי ישראל	מגילה י:ח:א
אמר רבא מנא אמינא לה דכתיב (אסתר ט, יט) על כן היהודים הפרזים היושבים בערי הפרזות מכדי כתיב היהודים הפרזים למה לי למיכתב היושבים בערי הפרזות הא קמ"ל דפרוז בן יומו נקרא פרוז אשכחן פרוז מוקף מנא לן סברא הוא מדפרוז בן יומו קרוי פרוז מוקף בן יומו קרוי מוקף	מגילה י:ט:א
א"ר יוחנן אלמלי נשתייר במערה שעמד בה משה ואליהו כמלא נקב מחט סדקית לא היו יכולין לעמוד מפני האורה שנאמר (שמות לג, כ) כי לא יראני האדם וחי	מגילה י:ט:ב
א"ר יוחנן מאי דכתיב (דברים ט, ז) ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מלמד שהראהו הקב"ה למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים ומה שהסופרים עתידין לחדש ומאי ניהו מקרא מגילה	מגילה י:ט:ב
דתניא ר' יהודה אומר משום ר"א בן עזריה הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו שנאמר (דברים ו, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיו ר"מ אומר (דברים ו, ו) אשר אנכי מצוך היום על לבבך אחר כוונת הלב הן הן הדברים	מגילה כ:א
אין קורין את המגילה ולא מלין ולא טובלין ולא מזין וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתנץ החמה וכולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר:גמ' מנלן דאמר קרא (אסתר ט, כח) והימים האלה נזכרים ונעשים ביום אין בלילה לא	מגילה כ:א
ולא מלין וכו': דכתיב (ויקרא יב, ג) וביום השמיני ימול	מגילה כ:א
לא מזין וכו': דכתיב (במדבר יט, יט) והזה הטהור על הטמא [וגו'] ביום השביעי ואיתקש טבילה להזה	מגילה כ:א
וכן שומרת יום כנגד יום לא תטבול עד שתנץ החמה וכו': פשיטא מ"ש שומרת יום כנגד יום מכל חייבי טבילות איצטריך סלקא דעתך אמינא תיהוי כראיה ראשונה של זב וראיה ראשונה של זב איתקש לבעל קרי דכתיב (ויקרא טו, לב) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע מה בעל קרי טובל ביום האי נמי ליטבול ביומיה	מגילה כ:א
דכתיב (ויקרא טו, כו) כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה בליליא מיהת ליעביד מקצת שימור ותיטבול קמ"ל	מגילה כ:א
וכולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר:מנהגי מילי אמר רבא דאמר קרא (בראשית א, ה) ויקרא אלהים לאור יום למאיר ובא קראו יום אלא מעתה ולחשך קרא לילה [למחשיך ובא קרא לילה] הא קי"ל דעד צאת הכוכבים לאו לילה הוא	מגילה כ:ב
אלא אמר רבי זירא מהכא (נחמיה ד, טו) ואנחנו עושים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים	מגילה כ:ב

מגילה כ"ב	מנלן דאמר קרא והימים האלה נזכרים ונעשים לקריאת ההלל דכתיב (תהלים קיג, ג) ממזרח שמש עד מבואו (רבי יוסי) אומר (תהלים קיח, כד) זה היום עשה ה' ולנטילת לולב דכתיב (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם ביום הראשון
מגילה כ"ב	ולתקיעת שופר דכתיב (במדבר כט, א) יום תרועה יהיה לכם ולמוספין דכתיב (ויקרא כג, לז) דבר יום ביומו
מגילה כ"ב	דתניא גבי יוה"כ (ויקרא טז, ו) וכפר בעדו ובעד ביתו בכפרת דברים הכתוב מדבר וכפרה ביממא הוא דכתיב (ויקרא טז, ל) ביום הזה יכפר עליכם
מגילה כ"א	ולטהרת מצורע: דכתיב (ויקרא יד, ב) זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו
מגילה כ"א	ולהקטר חלבים ואברים: דכתיב (ויקרא ו, ב) כל הלילה עד הבוקר
מגילה כ"א	ומה אני מקיים (ויקרא כד, ח) לפני ה' תמיד שלא יהא שולחן בלא לחם: דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה: לאתווי מאי לאתווי אכילת פסחים
מגילה כ"א	תנא מה שאין כן בתורה מנהני מילי אמר רבי אבהו דאמר קרא (דברים ה, כז) ואתה פה עמד עמדי ואמר רבי אבהו אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו כביכול אף הקב"ה בעמידה
מגילה כ"א	רבי יוחנן אמר אין ישיבה אלא לשון עכבה שנאמר (דברים א, מו) ותשבו בקדש ימים רבים
מגילה כ"ב	ורבי יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי ניהו ויאמר דבראשית הני תשעה הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב (תהלים לג, ו) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם
מגילה כ"ב	דתניא (במדבר ת, ב) אל מול פני המנורה יאירו מלמד שמצדד פניהם כלפי נר מערבי ונר מערבי כלפי שכנה
מגילה כ"ב	פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה (במדבר כח, ב) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי
מגילה כ"ב	ורב לא נפל על אנפיה מ"ט רב לא נפיל על אפיה רצפה של אבנים היתה ותניא (ויקרא כו, א) ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה עליה אי אתה משתחוה בארצכם אבל אתה משתחוה על אבנים של בית המקדש
מגילה כ"ב	תנו רבנן קידה על אפים שנאמר (מלכים א א, לא) ותקד בת שבע אפים ארץ כריעה על ברכים וכן הוא אומר (מלכים א ה, נד) מכרוע על ברכיו השתחוה זו פשוט ידים ורגלים שנאמר (בראשית לז, ט) הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה
מגילה כ"א	ומה היה בחלקו של בנימין אולם והיכל ובית קדשי הקדשים ורצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת בחלקו של בנימין ובה מזבח בנוי והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לבולעה שנאמר (דברים לג, יב) חופף עליו כל היום לפיכך זכה בנימין ונעשה אושפיזן לשכינה
מגילה כ"ב	ספר תורה שבלה גונזין אותו אצל תלמיד חכם ואפילו שונה הלכות אמר רב אחא בר יעקב ובכלי חרס שנאמר (ירמיהו לב, יד) ונתתם בכלי חרס למען יעמדו ימים רבים
מגילה כ"א	אי דכתיב (מלכים ב כה, ט) וישרף את בית ה' ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלים ואת כל בית גדול שרף באש בית ה' זה בהמ"ק בית המלך אלו פלטרין של מלך ואת כל בתי ירושלים כמשמען ואת כל בית גדול שרף באש ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי חד אמר מקום שמגדלין בו תפלה
מגילה כ"א	מ"ד תורה דכתיב (ישעיהו מב, כא) השם חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר ומ"ד תפלה דכתיב (מלכים ב ת, ז) ספרה נא הגדולות אשר עשה אלישע
מגילה כ"א	אין מוכרין ס"ת אלא ללמוד תורה ולישא אשה ש"מ תורה בתורה שפיר דמי דלמא שאני תלמוד שהלמוד מביא לידי מעשה אשה נמי (ישעיהו מה, יח) לא תהו בראה לשבת יצרה
מגילה כ"ב	ור"מ מעיר גדולה לעיר קטנה מעיקרא קדישא השתא נמי קדישא מרבים ליחיד ליכא קדושה ורבנן אי איכא למיחש כי האי גוונא נמי איכא למיחש משום (משלי יד, כח) ברוב עם הדרת מלך
מגילה כ"א	ולא ברכתי לפני כהן למימרא דמעליותא היא והא א"ר יוחנן כל תלמיד חכם שמברך לפניו אפילו כ"ג עם הארץ אותו ת"ח חייב מיתה שנאמר (משלי ח, לו) כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משנאי
מגילה כ"א	כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו שנאמר (מיכה ז, יח) נושא עון ועובר על פשע למי נושא עון למי שעובר על פשע
מגילה כ"א	לעולם אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה ונתקיים בזרעה שנאמר (בראשית כ, טז) הנה הוא לך כסות עינים אל תקרי כסות אלא כסיית עינים
מגילה כ"א	ר"א אמר עיניו כהות שנאמר (בראשית כז, א) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות משום דאסתכל בעשו הרשע והא גרמא ליה

ועוד א"ר יהודה בית הכנסת שחרב אין מספידין בתוכו ואין מפשילין בתוכו חבלים ואין פורשין לתוכו מצודות ואין שוטחין על גג פירות ואין עושין אותן קפנדריא שנאמר (ויקרא כו, לא) והשמותי את מקדשכם קדושתן אף כשהן שוממין עלו בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש	מגילה כח:א
אף כשהן עתידין ליגאל שכינה עמהן שנאמר (דברים ל, ג) ושב ה' אלהיך את שבותך והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגליות בבבל	מגילה כט:א
יחזקאל יא, טז) ואהי להם למקדש מעט אמר רבי יצחק אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל ור"א אמר זה בית רבינו שבבבל	מגילה כט:א
דרש רבא מאי דכתיב (תהלים צ, א) השם מעון אתה היית לנו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות	מגילה כט:א
מאי קפנדריא אמר רבא קפנדריא כשמה מאי כשמה כמאן דאמר אדמקיפנא אדרי איעול בהא א"ר אבהו אם היה שביל מעיקרא מותר אר"נ בר יצחק הנכנס ע"מ שלא לעשות קפנדריא מותר לעשותו קפנדריא וא"ר חלבו אמר ר"ה הנכנס לבהכ"נ להתפלל מותר לעשותו קפנדריא שנא' (יחזקאל מו, ט) ובבא עם הארץ לפני ה' במועדים	מגילה כט:א
תנן התם באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים בשלמא על הכלאים דזמן זריעה היא אלא על השקלים מנלן אמר ר' טבי אמר רבי יאשיה דאמר קרא (במדבר כח, יד) זאת עולת חודש בחדשו אמרה תורה חדש והבא קרבן מתרומה חדשה וכיון דבניסן בעי אקרובי מתרומה חדשה קדמינן וקרינן באחד באדר	מגילה כט:ב
מאי פרשת שקלים רב אמר (במדבר כח, ב) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ושמואל אמר (שמות ל, יב) כי תשא	מגילה כט:ב
א"ר אמי אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי	מגילה לא:ב
וכתיב (בראשית טו, ב) ויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע שמא ח"ו ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול	מגילה לא:ב
בתעניות ברכות וקללות ואין מפסיקין בקללות: מה"מ אמר ר' חייא בר גמדה אמר רבי אסי דאמר קרא (משלי ג, יא) מוסר ה' בני אל תמאס ריש לקיש אמר לפי שאין אומרים ברכה על הפרענות	מגילה לא:ב
אמר ר' יוחנן מנין שמשמשין בבת קול שנאמר (ישעיהו ל, כא) ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר והני מילי דשמע קל גברא במתא וקל איתתא בדברא	מגילה לב:א
כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו הכתוב אומר (יחזקאל כ, כה) וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים	מגילה לב:א